

under Kultusministeriet, vi havde en Forkærlighed for særlige Fonds, og han kaldte det en Anvendelse af Skuffesystemet. Nej, vi have slet ingen Forkærlighed for særlige Fonds. Ærede Medlemmer vide meget godt, at vi arvede en Mængde særlige Fonds ved Forfatningens Indførelse, men at man har gjort alt, hvad man kunde, for at bringe dem ud af Verden, og man har bragt dem ud af Verden. Den sidste af dem alle sammen var Fonden for den ostindiske Mission, der blev spist op af Fonden for den grønlandske Mission. Det eneste, der staar opført som særlige Fonds i Regnskabet, er netop de paagældende Fonds under Kultusministeriet, altsaa Sorø Akademi og Kommunitetet. Men der er her Realiteter til Stede; det er ikke nogen formel Sag, at de ere opførte paa den Maade, der er noget reelt, der ligger til Grund. Og naar det ærede Medlem altsaa betegner Finansloven som monstrøs paa Grund af sin Form; og henstiller til mig som Finansminister, at jeg skulde se at bringe en bedre Form frem, og han saa anfører disse særlige Fonds som noget, der er at klage over, saa tager det ærede Medlem fuldstændig fejl. Naa, men saa glæder det mig meget, at det ærede Medlem, medens han har saa overordentlig meget — eller rettere sagt saa overordentlig lidet — at sige paa Budgettet, roser Statsregnskabet i høje Toner; han finder, at Statsregnskabet er ganske udmærket affattet, og det giver jeg ham ogsaa fuldt ud Ret i. Men jeg vil da sige, at naar vi endelig skulle anke over Formen af Budgettet eller Statsregnskabet, mener jeg, at der særlig er noget at rette paa Statsregnskabet, thi der er der det meget uheldige, at man maa søge Oplysninger angaaende Statens Formueforhold paa en Mængde forskellige Konti, og jeg tror nok, jeg tør sige, at der er meget faa her i denne Sal, som ere saa bevandrede i Statsregnskabet, at de kunne slaa op og finde de Oplysninger om Formueforholdene, som de ønske. Jeg vilde anse det for en Forbedring ved Statsregnskabet, naar det sluttede med en Oversigt over Formueforholdet, saaledes at man der samlede alle de Oplysninger, som nu findes spredte paa mange forskellige Steder. — Jeg siger dette nu nærmest for at vise, at jeg tror, at det ærede Medlem der er kommen ind paa et Felt, som han ikke har forstaaet sig rigtig paa.

Indenrigsministeren (*Bardenfleth*).

Der er jo under den foregaaende Debat af

ærede Talere — jeg kunde fristes til at sige: samtlige ærede Talere — rettet forskellige Spørgsmaal og Bemærkninger til Indenrigsministeren angaaende Forhold, der sortere under mit Ministerium. Jeg tillader mig derfor at udbede mig det høje Tings Taalmodighed ved Besvarelsen af disse mange Bemærkninger, idet jeg dog paa Forhaand maa gøre Undskyldning for, hvis jeg ikke skulde kunne medtage dem alle, og i alt Fald maa gøre Undskyldning lige over for ærede Talere for, at jeg ikke vil kunne behandle de enkelte Spørgsmaal med en saadan Vidtløftighed, som adskillige af dem maaske kunde fortjene, men af Hensyn til Tiden vil jeg jo være nødt til at begrænse mig. Naar jeg da først skal omtale Spørgsmaal vedrørende Jærnbannerne, saa er der af det ærede Medlem for Ribe Amts 3dje Valgkreds (Busk) rettet det Spørgsmaal til mig, hvorvidt jeg agtede at indfri det Løtte, som jeg under Forhandlingen om Finansloven i Fjor gav med Hensyn til Overførelsen til Statskassen af Honoraret til Kommissariaterne for Tilsyn med Privatbaner, saaledes at de private Baner fremtidig fritages for denne Afgift til Kommissariaterne. Jeg skal hertil svare, at naar jeg ikke har optaget denne Sag allerede ved det foreliggende Finanslovsforslag, var det, fordi jeg ønskede ved Forhandlingen med Finansudvalget at opnaa fuldkommen Enighed om denne Overførelse, idet det jo er af Vigtighed, at en saadan Enighed er til Stede paa Forhaand, naar det gælder om at forandre Formen for en Konto, der har staaet gennem mange Aar. Men jeg har ingenlunde forandret min Anskuelse om, at der kunde være al rimelig Grund til at fritage de private Baner for en Ydelse, som Privatbaner efter Loven af 1894 ere fritagne for. Af det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (A. Nielsen) blev det henstillet til mig at tage under Overvejelse, hvorvidt der ikke burde stilles Forslag om at overdække og asfaltere Perronen paa Viborg Station. Det ærede Medlem henviste til de beklagelige Forhold, der finde Sted paa denne store og stærk trafikerede Station med Hensyn til Perronen. Jeg skal hertil sige, at det vil være det ærede Medlem fuldt bekendt, at i sin Tid under Forhandlingen af Loven angaaende Udvidelse af og Forandringer paa Viborg Station maatte man gaa til en betydelig Reduktion paa Overlaget, og at det var den Gang med fuld Bevidsthed baade fra Regeringens og Rigsdagens Side om, at Forholdene ikke vilde kunne blive tilfredsstillende. Ved at stille